Генріх Гейне (Гайне)

Дитя моє, бувши дітьми...

Перекладач: Сава Голованівський

Джерело: З книги: Зарубіжна література: Хрестоматія.— К.: Освіта., 1992.

Дитя моє, бувши дітьми,
Двійком малих дітей,
Ми в курнику під солому
Ховалися від людей.

Ми кукурікали півнем,
І люди, що йшли повз нас,
Вірили — кукуріку! —-
То півень і є якраз.

Ящик стояв на подвір'ї —
Жили ми з тобою в нім,
Прикрасивши папірцями
Його, як гостинний дім.

Стара сусідова кицька
Візит нам складала свій,
Робили ми компліменти
І ввічливий кніксен їй.

Розпитували, чи здорова;
А втім, у пізніший час
Те саме стареньким кицям
Казали ми ще не раз.

Сиділи вдвох, і частенько
Тужили, як люди старі,

І скаржилися, що добре
Жилося в давній порі.

Як зникли вірність, і віра,
Й любов, що жила колись,
І як подорожчала кава
І гроші перевелись!

Минули дитячі ігри,
Ніщо не вернеться знов —
Ні світ, ні життя, ні гроші,
Ні вірність, ні віра й любов.